

Zaak C-689/21**Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie****Datum van indiening:**

16 november 2021

Verwijzende rechter:

Østre Landsret (Denemarken)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

11 oktober 2021

Verzoekende partij:

X

Verwerende partij:

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Voorwerp van het hoofdgeding

Beroep tot nietigverklaring van het besluit van 31 januari 2017 van het Udlændinge- og Integrationsministerium (ministerie van Immigratie en Integratie, Denemarken; hierna: „ministerie”), waarbij is vastgesteld dat verzoekster, X, haar Deense nationaliteit heeft verloren, en verzoek om de zaak ter heroverweging terug te verwijzen. De Østre Landsret (regionale rechter voor het oosten van Denemarken) heeft in eerste aanleg kennisgenomen van de zaak.

Het verzoek om een prejudiciële beslissing betreft de vraag of het met artikel 20 VWEU in strijd is dat verzoekster, X, haar Deense nationaliteit bij het bereiken van de leeftijd van 22 jaar van rechtswege heeft verloren. Toen zij haar Deense nationaliteit verloor, verloor zij tegelijkertijd ook de uit artikel 20 VWEU voortvloeiende status van Unieburger. Derhalve staat het in het hoofdgeding vast dat het Unierecht van toepassing is.

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële verwijzing

Het verzoek is ingediend op grond van artikel 267, tweede alinea, VWEU en betreft de uitlegging van artikel 20 VWEU juncto artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”), zoals deze bepalingen laatstelijk zijn uitgelegd in het arrest van het Hof van 12 maart 2019, Tjebbes e.a. (C-221/17, EU:C:2019:189).

Prejudiciële vragen

1. Staat artikel 20 VWEU juncto artikel 7 van het [Handvest] in de weg aan een regeling van een lidstaat als die welke in het hoofdeding aan de orde is, op grond waarvan buiten de betrokken lidstaat geboren personen die nooit in deze lidstaat hebben gewoond en daar ook niet hebben verbleven in omstandigheden die wijzen op een nauwe band met die lidstaat, de nationaliteit van die lidstaat in beginsel bij het bereiken van de leeftijd van 22 jaar van rechtswege verliezen, waardoor personen die niet tevens de nationaliteit van een andere lidstaat bezitten de status van Unieburger en de daaraan verbonden rechten verliezen, in aanmerking genomen dat uit de in het hoofdeding aan de orde zijnde regeling volgt dat:

- a) met name wordt aangenomen dat er sprake is van een nauwe band met de betrokken lidstaat in geval van een verblijf in deze lidstaat van in totaal één jaar;
- b) toestemming voor het behoud van de nationaliteit van de betrokken lidstaat onder soepelere voorwaarden kan worden verkregen en de bevoegde autoriteiten in dit verband onderzoeken welke gevolgen het verlies van de nationaliteit heeft, indien een aanvraag tot behoud van de nationaliteit wordt ingediend voordat de betrokkene de leeftijd van 22 jaar bereikt, en
- c) de betrokkene de verloren nationaliteit na het bereiken van de leeftijd van 22 jaar alleen kan herkrijgen door naturalisatie, waarvoor moet zijn voldaan aan een aantal voorwaarden, daaronder begrepen een ononderbroken verblijf in de betrokken lidstaat gedurende langere tijd, zij het dat de vereiste verblijfsduur enigszins kan worden verkort voor voormalige onderdanen van die lidstaat?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht en aangevoerde rechtspraak van de Unierechter

Artikel 20 VWEU

Artikel 7 van het Handvest

Arresten van het Hof van 12 maart 2019, Tjebbes e.a. (C-221/17, EU:C:2019:189), met name de punten 41, 42 en 48, gelezen in samenhang met de punten 9 en 22, en 2 maart 2010, Rottmann (C-135/08, EU:C:2010:104)

Aangevoerde bepalingen van internationaal recht

Europees Verdrag inzake nationaliteit van 6 november 1997 (hierna: „Nationaliteitsverdrag”); artikel 7, lid 1, onder e)

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Vóór het arrest Tjebbes

Geconsolideerde wet op de Deense nationaliteit (Geconsolideerde wet nr. 422 van 7 juni 2004; hierna: „nationaliteitswet”). Het in het hoofdeding bestreden besluit is vastgesteld krachtens de in § 8 van de nationaliteitswet neergelegde regel inzake het verlies van rechtswege van de Deense nationaliteit bij het bereiken van de leeftijd van 22 jaar. Ten tijde van dat besluit luidde dat artikel als volgt:

„§ 8: Diegene die in het buitenland is geboren en nooit in Denemarken heeft gewoond, noch daar heeft verbleven in omstandigheden die wijzen op een nauwe band met Denemarken, verliest bij het bereiken van de leeftijd van 22 jaar zijn Deense nationaliteit, tenzij hij daardoor staatloos zou worden. De minister voor Vluchtelingen, Migranten en Integratie of de door hem gemachtigde persoon kan echter toestemming geven voor het behoud van de nationaliteit, indien vóór dat tijdstip een aanvraag is ingediend.”

Uit de bewoordingen van deze bepaling volgt dat in het buitenland geboren Deense staatsburgers met dubbele nationaliteit die niet in Denemarken hebben gewoond en daar niet hebben verbleven in omstandigheden die wijzen op een nauwe band met het land, bij het bereiken van de leeftijd van 22 jaar hun Deense nationaliteit verliezen. Voordat zij de leeftijd van 22 jaar bereiken, kunnen zij echter een aanvraag bij het ministerie indienen voor het behoud van hun Deense nationaliteit.

Die bepaling werd aanvankelijk ingevoerd bij wet nr. 123 van 18 april 1925 en had tot doel te voorkomen dat de Deense nationaliteit van generatie op generatie zou worden overgedragen aan personen in het buitenland die geen kennis van of verbondenheid met Denemarken hebben.

De aanvraag tot behoud van de Deense nationaliteit moet worden ingediend wanneer de betrokkene tussen 21 en 22 jaar oud is. Wat het tijdstip van de aanvraag betreft, worden aanvragen voor een bewijs van Deense nationaliteit door het ministerie in behandeling genomen ongeacht wanneer de aanvraag is ingediend en dus ongeacht of de aanvraag is ingediend vóór de leeftijd van 21 jaar, tussen 21 en 22 jaar of nadat de betrokkene de leeftijd van 22 jaar heeft

bereikt. Volgens de praktijk van het ministerie dient de vraag of de nationaliteit mag worden behouden zo dicht mogelijk bij de leeftijd van 22 jaar te worden beoordeeld. Dat is de reden waarom bijvoorbeeld vóór de leeftijd van 21 jaar ingediende aanvragen slechts als grondslag kunnen dienen voor een bewijs van nationaliteit onder voorbehoud. Een aanvraag kan echter slechts worden ingewilligd indien zij is ingediend voordat de betrokkene de leeftijd van 22 jaar heeft bereikt.

Circulaire inzake naturalisatie (Circulaire nr. 10873 van 13 oktober 2015 inzake naturalisatie, zoals gewijzigd bij circulaire nr. 9248 van 16 maart 2016):

Krachtens § 44, lid 1, van de Grundlov (grondwet) kan aan een vreemdeling de nationaliteit slechts worden toegekend bij wet (naturalisatie). Voormalige onderdanen van Denemarken die hun Deense nationaliteit hebben verloren op grond van § 8, lid 1, van de nationaliteitswet, dienen dan ook in beginsel te voldoen aan de algemene voorwaarden voor de toekenning van de Deense nationaliteit bij wet (naturalisatie), daaronder begrepen voorwaarden inzake langdurig verblijf, leeftijd, goed gedrag, schulden aan de overheid, voorziening in eigen levensonderhoud, werk, kennis van de Deense taal alsook kennis van de Deense samenleving, cultuur en geschiedenis. De voorwaarde inzake verblijf kan echter worden versoepeld voor voormalige Deense staatsburgers die hun Deense nationaliteit hebben verloren op grond van § 8, lid 1. Bovendien wordt op verzoek een verblijfsvergunning afgegeven aan een vreemdeling die vroeger de Deense nationaliteit had, tenzij deze om een andere reden is ontnomen. De immigratiecommissie van het Folketing (Deens parlement) bepaalt of er kan worden afgeweken van de algemene verblijfsvoorwaarden en of de nationaliteit kan worden herkreten.

Na het arrest Tjebbes

Na het op 12 maart 2019 gewezen arrest Tjebbes – dat wil zeggen na de vaststelling van het in het hoofdgeding bestreden besluit van 31 januari 2017 – heeft het ministerie zich in een leidraad van 11 oktober 2019 op het standpunt gesteld dat de regels van de nationaliteitswet inzake het verlies van de Deense nationaliteit moesten worden aangepast naar aanleiding van dat arrest.

In het licht daarvan is § 8, lid 1, van de nationaliteitswet – bij wet nr. L 63 van 28 januari 2020 tot wijziging van de wet op de Deense nationaliteit – gewijzigd in de huidige formulering. § 8 is echter op dezelfde wijze verwoord als de vroegere bepaling, op de wijziging van een voornaamwoord („som”/„der”) na. Daarentegen blijkt uit de **totstandkomingsgeschiedenis** van die wetswijziging van 2020 een verlangen naar meer duidelijkheid, aangezien daarin wordt vastgesteld dat het ministerie bij de beoordeling van aanvragen voor een bewijs van behoud van de Deense nationaliteit een aantal aanvullende factoren in aanmerking zou moeten nemen met het oog op een individuele toetsing van de Unierechtelijke gevolgen van het verlies van de Deense nationaliteit en dus van het Unieburgerschap, onder meer of de gevolgen evenredig zijn aan het doel dat wordt gediend door dat

verlies (te weten het belang om ervoor te zorgen dat er een effectieve band tussen Deense onderdanen en Denemarken bestaat). Volgens het ministerie impliceert het arrest Tjebbes in de praktijk dat bij de beoordeling van een aanvraag voor een bewijs van behoud van de Deense nationaliteit ook rekening behoort te worden gehouden met elementen van verbondenheid tussen de aanvrager en andere lidstaten van de Europese Unie, waarbij bijvoorbeeld in aanmerking dient te worden genomen of de betrokkene na het verlies van het Unieburgerschap moeilijkheden zal ondervinden bij de instandhouding van familiale of professionele banden in een lidstaat (of meerdere lidstaten) die reeds zijn ontstaan doordat de Unieburger het recht op vrij verkeer binnen de Europese Unie heeft uitgeoefend.

Wat betreft de vraag of het in § 8 neergelegde vereiste dat de betrokkene vóór het bereiken van de leeftijd van 22 jaar een aanvraag tot behoud van de Deense nationaliteit heeft ingediend, ook na het arrest Tjebbes behoort te worden gehandhaafd, blijkt uit het ontwerp van wijzigingswet dat het ministerie van mening is dat de Deense regeling – op grond waarvan aanvragen vóór het bereiken van de leeftijd van 22 jaar moeten worden ingediend – voorziet in de mogelijkheid van een individuele toetsing, zoals het Hof vraagt, en dat in dat arrest kennelijk niet wordt verlangd dat een dergelijke toetsing te allen tijde moet kunnen worden verricht. Het ministerie stelt zich dan ook op het standpunt dat voornoemd arrest niet in de weg staat aan de handhaving van een regeling als § 8, lid 1, van de nationaliteitswet, op grond waarvan in het buitenland geboren Deense staatsburgers die nooit in Denemarken hebben gewoond en daar evenmin ooit hebben verbleven in omstandigheden die wijzen op een nauwe band met Denemarken, de Deense nationaliteit slechts kunnen behouden indien zij daartoe vóór het bereiken van de leeftijd van 22 jaar een aanvraag indienen.

Aangehaalde nationale praktijk

Wat betreft de mogelijkheid om toestemming te verkrijgen voor het behoud van de nationaliteit, blijkt uit de administratieve praktijk dat zelfs indien een persoon nooit in Denemarken heeft gewoond, deze persoon de Deense nationaliteit ten eerste niet verliest indien hij vóór het bereiken van de leeftijd van 22 jaar ten minste één jaar in Denemarken heeft verbleven. In dat geval wordt de betrokkene geacht een nauwe band met Denemarken te hebben in de zin van § 8, lid 1, eerste volzin, van de nationaliteitswet. Ten tweede kan een verblijf van minder dan één jaar met zich meebrengen dat de Deense nationaliteit niet verloren gaat, indien uit het verblijf een „bijzonder nauwe band met Denemarken” blijkt. Volgens de totstandkomingsgeschiedenis kan het daarbij gaan om het vervullen van de dienstplicht, het volgen van onderwijs aan een Deense volkshogeschool, het volgen van een opleiding of terugkerende vakanties van een bepaalde duur. Ten derde kan het ministerie in gevallen waarin de Deense nationaliteit normaal gesproken krachtens die bepaling verloren gaat, op grond van § 8, lid 1, tweede volzin, van de nationaliteitswet een specifieke vrijstelling verlenen waardoor de betrokkene de nationaliteit niettemin behoudt, mits hij daartoe vóór het bereiken

van de leeftijd van 22 jaar een aanvraag heeft ingediend. Daarover wordt van geval tot geval beslist. Bij de beoordeling zal met name belang worden gehecht aan de kennis van de Deense taal die de betrokkene heeft, de duur van vakantieperioden in Denemarken en het contact met Denemarken in het algemeen, bijvoorbeeld door middel van correspondentie met Deense familieleden of contacten met Deense kringen in het buitenland.

Na het arrest Tjebbes is de administratieve praktijk niet veranderd, hoewel thans – na de wetwijziging ten gevolge van dat arrest – in alle gevallen een individuele toetsing van de Unierechtelijke gevolgen van het verlies van de Deense nationaliteit en dus van het Unieburgerschap wordt verricht mits de aanvraag is ingediend wanneer de betrokkene tussen 21 en 22 jaar oud is.

Korte weergave van de feiten en van de procedure in het hoofdgeding

- 1 X is op 5 oktober 1992 in de Verenigde Staten geboren uit een Deense moeder en een Amerikaanse vader. Sinds haar geboorte bezit zij zowel de Deense als de Amerikaanse nationaliteit. X heeft in de Verenigde Staten twee broers en/of zussen, van wie één de Deense nationaliteit heeft. Zij heeft in Denemarken geen ouders dan wel broers of zussen.
- 2 Op 17 november 2014 heeft X, die nooit in Denemarken heeft gewoond, na het bereiken van de leeftijd van 22 jaar bij het ministerie een aanvraag ingediend tot behoud van haar Deense nationaliteit.
- 3 Op basis van de gegevens in de aanvraag heeft het ministerie aangenomen dat X vóór het bereiken van de leeftijd van 22 jaar maximaal 44 weken in Denemarken had verbleven. X had tevens verklaard dat zij na het bereiken van de leeftijd van 22 jaar vijf weken in Denemarken had verbleven en dat zij in 2015 deel had uitgemaakt van het Deense nationale damesbasketbalteam. Voorts heeft X vermeld dat zij in 2005 ongeveer drie tot vier weken in Frankrijk was geweest. Niets wijst erop dat X nog elders op het grondgebied van de Unie heeft verbleven.
- 4 Bij besluit van 31 januari 2017 heeft het ministerie vastgesteld dat X op grond van § 8, lid 1, eerste volzin, van de nationaliteitswet haar Deense nationaliteit had verloren bij het bereiken van de leeftijd van 22 jaar, en dat geen gebruik kon worden gemaakt van de door § 8, lid 1, tweede volzin, van die wet geboden vrijstellingsmogelijkheid, omdat zij haar aanvraag tot behoud van die nationaliteit had ingediend nadat zij de leeftijd van 22 jaar had bereikt.
- 5 X heeft tegen het besluit van het ministerie beroep ingesteld waarbij zij heeft verzocht om nietigverklaring van dat besluit en terugverwijzing van de zaak ter heroverweging.
- 6 Nadat de nationaliteitswet op 28 januari 2020 naar aanleiding van het arrest Tjebbes was gewijzigd, stelde het ministerie zich op het standpunt dat voormalige Deense staatsburgers die op 1 november 1993 of later de leeftijd van 22 jaar

hadden bereikt, vóór het bereiken van deze leeftijd een aanvraag tot behoud van hun Deense nationaliteit hadden ingediend, en een besluit hadden ontvangen over het verlies van hun nationaliteit op grond van § 8 (oud) van de nationaliteitswet, waardoor zij tevens hun status van Unieburger verloren, een verzoek tot herziening van hun aanvraag konden indienen. Omdat X echter vóór het bereiken van de leeftijd van 22 jaar geen aanvraag tot behoud van haar Deense nationaliteit had ingediend, kon zij volgens het ministerie geen heroverweging van haar zaak en dus ook niet van het bestreden besluit van 31 januari 2017 verkrijgen.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 7 X heeft betoogd dat § 8, lid 1, van de nationaliteitswet, dat betrekking heeft op het verlies van rechtswege van de Deense nationaliteit, in strijd is met artikel 20 VWEU juncto artikel 7 van het Handvest.
- 8 Ter ondersteuning van dat argument heeft X aangevoerd dat het automatische nationaliteitsverlies waarin voornoemde bepaling zonder uitzondering voorziet, onevenredig is, ook al wordt met die bepaling een legitieme en objectieve doelstelling nagestreefd, te weten de instandhouding van een effectieve band en de bescherming van de bijzondere band van solidariteit en loyaliteit tussen de betrokken lidstaat en zijn burgers.
- 9 Op grond van § 8, lid 1, van de nationaliteitswet kan iemand die bij het bereiken van de leeftijd van 22 jaar de Deense nationaliteit heeft verloren, deze slechts herkrijgen overeenkomstig de algemene regeling inzake naturalisatie.
- 10 Volgens de regels in kwestie bestaat er dus geen eenvoudige mogelijkheid om de periode waarna het recht kan vervallen, te stuiten of te verlengen. Uit het arrest Tjebbes volgt evenwel dat de regels inzake het nationaliteitsverlies slechts evenredig kunnen zijn indien daaraan – zoals in dat arrest het geval was – de mogelijkheid is gekoppeld dat die nationaliteit zeer gemakkelijk kan worden herkregen. De Deense regels voldoen niet aan deze voorwaarde. Daarbij komt dat de herkrijging van de nationaliteit naar Deens recht niet met terugwerkende kracht plaatsvindt. De door het Deense recht geboden mogelijkheid om de Deense nationaliteit te herkrijgen is dan ook niet zodanig gemakkelijk dat voldaan wordt aan het Unierechtelijke evenredigheidsvereiste dat is geformuleerd in het arrest Tjebbes.
- 11 Het ministerie heeft betoogd dat § 8, lid 1, van de nationaliteitswet, dat betrekking heeft op het verlies van rechtswege van de Deense nationaliteit wegens het ontbreken van een band met Denemarken, niet in strijd is met artikel 20 VWEU juncto artikel 7 van het Handvest.
- 12 Ter ondersteuning van dat argument stelt het ministerie dat de Deense regeling inzake het verlies van de nationaliteit wanneer de betrokkene de leeftijd van 22 jaar bereikt, berust op rechtmatige gronden en evenredig is. Bij de beoordeling van de vraag of de Deense regeling rechtmatig en evenredig is, dient in

aanmerking te worden genomen dat de lidstaten een ruime beoordelingsmarge moeten hebben bij de vaststelling van de voorwaarden waaronder hun nationaliteit wordt verkregen en verloren gaat.

- 13 De beoordeling van de rechtmatigheid en evenredigheid van § 8, lid 1, van de nationaliteitswet ten aanzien van personen die – zoals X – ten tijde van de aanvraag reeds de leeftijd van 22 jaar hebben bereikt, moet worden gebaseerd op een algehele beoordeling van de Deense regeling inzake nationaliteitsverlies en -herkrijging. De Deense wetgever heeft zich op het standpunt gesteld dat in het buitenland geboren personen die niet in Denemarken hebben gewoond en evenmin gedurende een noemenswaardige periode in Denemarken hebben verbleven, geleidelijk aan hun loyaliteits- en solidariteitsverhouding alsook hun band met Denemarken verliezen naarmate zij ouder worden, zodat het met name evenredig is om bij die personen een onderscheid te maken tussen hun rechtspositie voordat en nadat zij de leeftijd van 22 jaar hebben bereikt. In § 8 wordt dus een redelijke en evenredige grens van 22 jaar gesteld wat betreft het verlies van rechtswege van de nationaliteit voor personen die in het buitenland zijn geboren en opgegroeid en die overigens vóór het bereiken van de leeftijd van 22 jaar niet voor langere tijd in Denemarken hebben verbleven. Iemand die in Denemarken is geboren en bij zijn geboorte de Deense nationaliteit heeft gekregen, valt niet onder § 8 van de nationaliteitswet. Dit betekent dat deze persoon zijn Deense nationaliteit niet van rechtswege kan verliezen, ook al verlaat hij Denemarken kort na zijn geboorte en heeft hij daar dus niet gewoond of verbleven gedurende ten minste één jaar. De evenredigheid van het nationaliteitsverlies van rechtswege voor personen die de leeftijd van 22 jaar hebben bereikt, moet worden beoordeeld in het licht van de tamelijk soepele regels inzake het behoud van de nationaliteit tot de leeftijd van 22 jaar.
- 14 § 8, lid 1, van de nationaliteitswet waarborgt al bij al dat personen met de Deense nationaliteit enige mate van solidariteit en loyaliteit ten opzichte van Denemarken hebben en dat hun band met het land voldoende is. In de arresten Tjebbes en Rottmann is erkend dat dit rechtmatige overwegingen zijn die de lidstaten mogen betrekken in hun beoordeling of de nationaliteit verloren moet gaan met als gevolg dat ook het Unieburgerschap verloren gaat. De rechtmatigheid van het betrekken van dergelijke overwegingen in de beoordeling of een burger zijn nationaliteit moet verliezen, vindt ook steun in het volkenrecht [zie artikel 7, lid 1, onder e), van het Nationaliteitsverdrag]. Voorts vinden die rechtmatigheid en evenredigheid steun in het feit dat de minister voor Immigratie en Integratie op basis van een specifieke beoordeling kan toestaan dat de nationaliteit toch wordt behouden indien de aanvraag is ingediend vóór het in § 8, lid 1, eerste volzin, van de nationaliteitswet genoemde tijdstip, dat wil zeggen wanneer de betrokkene tussen 21 en 22 jaar oud is.
- 15 Bovendien biedt § 8, lid 1, van de nationaliteitswet, zoals het is geformuleerd na het arrest Tjebbes, de mogelijkheid dat de Unierechtelijke gevolgen van het verlies van de Deense nationaliteit en dus van het Unieburgerschap individueel worden getoetst voor personen die ten tijde van de aanvraag nog geen 22 jaar zijn.

Bij de behandeling van een aanvraag die is ingediend voordat de betrokkene de leeftijd van 22 jaar heeft bereikt, dient het ministerie dus – overeenkomstig § 8, lid 1, tweede volzin, van de nationaliteitswet in zijn huidige versie – te beoordelen of de Unierechtelijke gevolgen van het nationaliteitsverlies voor de aanvrager evenredig zijn aan het door dat verlies gediende doel. In deze beoordeling worden ook elementen van verbondenheid tussen de aanvrager en andere landen binnen de Europese Unie betrokken. De regeling waarborgt met name dat voldaan is aan het in punt 41 van het arrest Tjebbes neergelegde vereiste.

- 16 Voorts moet bij de beoordeling van de evenredigheid van § 8, lid 1, van de nationaliteitswet in aanmerking worden genomen dat personen die de leeftijd van 22 jaar hebben bereikt en die hun Deense nationaliteit van rechtswege hebben verloren, deze nationaliteit kunnen herkrijgen indien voldaan is aan een aantal voorwaarden, waaronder het vereiste om in het bezit te zijn van een permanente verblijfsvergunning en verblijfsvereisten. Wanneer de kwestie voor advies wordt voorgelegd aan de immigratiecommissie van het Deense parlement en wordt gevraagd of van die vereisten kan worden afgeweken en of herkrijging van de nationaliteit mogelijk is, kunnen de gevolgen van het verlies individueel worden getoetst om te bepalen of de nationaliteit zou moeten worden herkregen.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 17 Uit § 8, lid 1, eerste volzin, van de nationaliteitswet – zowel in de vroegere als in de huidige versie – volgt dat een in het buitenland geboren Deense staatsburger met dubbele nationaliteit die niet in Denemarken heeft gewoond en daar niet heeft verbleven in omstandigheden die wijzen op een nauwe band met Denemarken, en die niet vóór het bereiken van de leeftijd van 22 jaar een aanvraag tot behoud van zijn Deense nationaliteit heeft ingediend, die nationaliteit verliest bij het bereiken van die leeftijd. Indien de betrokkene niet de nationaliteit van een andere lidstaat van de Unie heeft, verliest hij dientengevolge ook zijn Unieburgerschap.
- 18 Een persoon die de leeftijd van 22 jaar heeft bereikt, kan de nationaliteit uitsluitend herkrijgen op grond van een algemene regeling inzake naturalisatie.
- 19 De Østre Landsret is van oordeel dat de betekenis van het arrest Tjebbes (zaak C-221/17) – met name de punten 41, 42 en 48, gelezen in samenhang met de punten 9 en 22 van dat arrest – onduidelijk is.
- 20 Tegen deze achtergrond en gelet op de overige inhoud van het arrest Tjebbes is de Østre Landsret van oordeel dat de kwestie of het automatische verlies – zonder enige uitzondering – van de nationaliteit (en dus van het Unieburgerschap) op grond van § 8, lid 1, eerste volzin, van de nationaliteitswet wanneer de betrokkene de leeftijd van 22 jaar bereikt, in samenhang met de moeilijkheid om de Deense nationaliteit door naturalisatie te herkrijgen na het bereiken van die leeftijd, verenigbaar is met artikel 20 VWEU juncto artikel 7 van het Handvest, zodanig onzeker is dat hierover vragen moeten worden gesteld aan het Hof.

- 21 Als rechter in eerste aanleg in deze zaak is de Østre Landsret van oordeel dat, gelet op het voorgaande, prejudiciële vragen moeten worden gesteld aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

WERKDOCUMENT